

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 20 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v 1. nadstr., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnništva telefon št. 85.

Derschattovi krempiji v slovenskem mesu.

Nepozabne in nepozabljene so besede, ki jih je pred leti z brutalno odkritosrčnostjo izrekel takratni advokat in poslanec dr. Derschatta o tedaj zahtevani slovenski gimnaziji v Celju. „In če Slovenci stokrat dokazujejo, da imajo pravico do takega zavoda in da ga potrebujejo, mi jim ga vendar ne dovolimo, ker bi bil nasproten koristim in zahtevam Nemcev.“ S to izjavo, ki jo je takrat pozdravil „Grazer Tagblatt“ z največjo vneto, je dr. Derschatta pokazal, da v narodnostnih vprašanjih ne priznava ne zakonov, ne pravice in ne pravičnosti. S cinčno brezstidnostjo je proglasil, da je korist nemštva edini princip, ki ga priznava.

Kar je takratni advokat in poslanec dr. Derschatta oznanjal kot svoje vodilno načelov politiki, to izvaja sedanjí železniški minister Derschatta z vso brezobzirnostjo v praksi. Dokaz tega so zadnja imenovanja pri državni železnici na Slovenskem, zlasti imenovanja postajenačelnika za Gorico. Ta imenovanja pričajo, da železniški minister pri imenovanjih načeloma prezira kvalifikacijo, službena leta, jezikovno zmožnost in rodniške razmere in da je zanj mero-dajno edinole politično mišljenje in politična delavnost. Kdor je vnet agitator za nemško stvar, tisti je lahko zagotovljen, da pride naprej, naj bo potem še tako nezmožen.

Za postajenačelnika v Gorici je imenovan znani Wieser, ki je svoj čas služboval na Jesenicah in se tam odlikoval kot brezobziren, skrajno nasilen nemško nacionalen fanatik. Predzrost tega človeka je presegala vse meje. Osmelil se je slovenskim uradnikom prepovedati, v pisarni med seboj slovenski govoriti, pri „Sonnenwender“ pa je imel govor, ki je kazal brezmejno sovraštvo do Slovencev. Ta govor je z velikim veseljem priobčil „Grazer

Tagblatt“. Kakšen je bil ta govor, si lahko vsakdo misli, ako povemo, da so celo nemško-nacionalni birokratje vzeli Wieserja v preikavo. Kobi kdaj kak Slovenec kje govoril v takem smislu, bi ga radi veleizdajstva takoj postavili pred sodišče.

Končno je bil Wieser premeščen z Jesenic v Hieflau. Na to premeščenje so pač vplivali oziri na politično in nacionalno hujkanje Wieserjevo ali v prvi vrsti je odločevala službena nesposobnost tega moža. Ta službena nesposobnost Wieserjeva se da vsak hip dokazati iz uradnih aktov.

Tudi v Hieflau se Wieser ni držal. Tu, kjer je bilo njegovo politično mišljenje brez pomena, se je še prej pokazala njegova nesposobnost. Wieser je bil zopet premeščen, in sicer v Beljak k ravnateljstvu, kjer so ga dodelili VI. oddelku. Načelnik tega oddelka, inspektor Fischer, je hitro spoznal popolno nezmožnost toli protežiranega Wieserja in je skušal na vse načine, da se ga iznebi.

Naposed se mu je to vendar posrečilo in Wieser je prišel kot „Rechnungsleger“ v Gorico, dasi ne zna ne italijanskega ne slovenskega jezika. Ob sebi se razume, da je Wieser tudi v Gorici posvetil vse svoje moči namško-nacionalni agitaciji in neustrašno metal slovenske delavce s postaje.

Za vse te njegove zasluge je bil sedaj imenovan za postajenačelnika v Gorici.

Wieser je bil gotovo najslabše kvalificiran izmed vseh prosilcev za to mesto in tudi najmlajši, a vendar je bil imenovan. Prosili so za to mesto izvrstni starejši uradniki, a minister jih je prezrl. Tako je prezrl Prevca, ki je najstarejši med prosilci, prezrl Goloba, ki je izborni kvalificiran — ker sta Slovence. Da, prezrl je tudi Nemca Vrischarja, ki službuje v Paznu, ki zna nemško in slovensko, italijansko in hrvaško, ki ima že mnogo let službe v IX. razredu in otroke, godne za nemške srednje šole. Toda Vrischar je miren

mož, uživa simpatije Italijanov in Hrvatov in bi ne hotel biti agitator — zato je Derschatta tudi njega prezrl. Priporočilo „Südmarke“ odtehta vse: službena leta, kvalifikacija in jezikovna zmožnost — to kaže Wieserjev slučaj.

Imenovanje Wieserja je zaušnica Gorici, kakršne pač ni bilo pričakovati. Upamo, da goriški Slovenci in Italijani te zaušnice ne bodo mirno spravili, nego da bodo ministru Derschatti pokazali zobe, kakor se gre.

Državni zbor.

Dunaj, 17. januarja. Posl. Wastian je naperil na justičnega ministra hudo interpelacijo, zakaj graško nadsodišče pretežira — Slovence, ker je baje imenovalo nekega slovenskega pravnega praktikanta na Kranjskem za avskultanta, dasi je bilo pred njim starejših nemških kolegov. (Pitreih in Klein sta gotovo razumela, da je interpelacija predpustni dovtip). — Potem je zbornica začela razpravljati o novem obrtnem zakonu. Obrtna reforma, od katere so si obrtniki prvotno toliko obetali, se je v teku parlamentarne razprave skrčila v neznamno spremembo obstoječih določb. Že obrtni odsek je moral napraviti vladi obsežne koncesije, v parlamentu se je potem naprej striglo, a gospodarska zbornica je končno prilila še največ vode. Ker pa je bilo v parlamentu znano, da ni mogoče ničesar premeniti na sklepih gosposke zbornice, ako se noče cela reforma pokopati, je tvorila današnja debata le protest proti gosposki zbornici. Govorili so posebno tisti poslanci, ki nameravajo kandidirati tudi v novi parlament, a imajo med volilci mnogo obrtnikov, tako češki radikali, Wastian itd. Vsi so poudarjali, da predloga v sedanjí pripravi obliki ni sprejemljiva, toda končno so seveda vsi glasovali za predlog v taki obliki, kakor jo je vrnila gosposka zbornica. S tem je obrtna novela pod streho. — Potem je prišel v razpravo nujni predlog glede ponarejanja vina. Med

drugimi je govoril tudi poslanec dr. Korošec, ki je naglašal, da je to-zadevni zakonski načrt nepopolen. Posebno je govoril proti temu, da je primešavanje sladkorja dovoljeno. Zahteval je, naj vlada podpira snovanje vinarskih zadrug. Potrebna je tudi kontrola vinotržcev. Za specialno debato je napovedal celo vrsto predlogov. — Debata se bo nadaljevala v jutrišnji seji.

Iz odsekov.

Dunaj, 17. januarja. V proračunskem odseku se je razpravljalo danes dopolne o regulaciji plač učitelstvu državnih šol. Najprej se je razpravljalo o vseučiliščih in tem enakih visokih šolah. — Posl. dr. vitez Starzynski je predlagal § 1. spre-meniti tako, da bi dobivali redni profesorji visokih šol prvo in drugo petletnico po 800, tretjo in četrto po 1000 in peto po 1200 K. — Poslanec baron d' Elvert je predlagal, naj se ustanove le štiri petletnice, a te po 1200 K. Regulacija naj velja v enaki meri tudi za profesorje eksportnih akademij. — Posl. dr. Sylvester je predlagal, naj se vsako leto postavi v proračun 100 000 K za stalne remuneracije privatnim docentom na avstrijskih vseučiliščih. Ekstraordinarijev se ne sme več imenovati brez plače. Takozvani visokoškolski adjunkti naj se postavijo glede plač, napredovanja in pokojnine v isto vrsto z učitelstvom na državnih obrtnih šolah. — Poslanec Cipera je zahteval fiksno plačo za izprašane in neizprašane suplente.

V večerni seji se je debata nadaljevala. Naučni minister je v dolgem govoru razpravljal o spreminjavalnih predlogih, ki so bili stavljeni med debato. Paragraf 1. je bil nato sprejet v sledeči spremenjeni obliki: Redni profesorji na vseučiliščih in na vseh visokih šolah so v 6. činovnem razredu ter dobivajo razen aktivitetne doklade plače 6400 K, ki se zviša po petih in desetih letih vselej za 800 K, po petnajstih in dvajsetih letih vselej za 1000 K, po 25 letih pa za 1200 K. Na Dunaju dobivajo še 800 K do-

klade. § 2. določa za izredne profesorje štiri petletnice po 600, 600, 800 in 800 K. § 3. določa, da dobe teološki profesorji v Solnogradu in Olo-mucu dve petletnici po 800, dve po 1000 in eno po 1200 K. Nadaljni paragrafi so se sprejeli nespremenjeni, nakar se je začelo razpravljati o paragrafih, ki določajo regulacijo plač srednješolskim profesorjem. Posl. Nitsche je predlagal, naj se deželni šolski nadzorniki glede plač in činovnega reda povišajo. — Posl. D' Elvert je predlagal, naj se z drugo petletnico pomaknejo profesorji v 8. s četrto petletnico pa v 7. činovni razred. — Poslanec Löcker in Hofmann-Wellenhof sta predlagala, naj se leta supulture na državnih šolah vštejejo v službeno dobo. — Minister dr. Marchet je odgovarjal na vse predloge ter obljubil, da se deželnim šolskim nadzornikom dovolijo osebne doklade in druge ugodnosti. Glede supulture je rekel, da več kot 8 let ni mogoče šteti za doseg petletnic, v penzijo se pa supultura itak vteje. — Razprava se nadaljuje jutri.

Ogrsko-hrvatski državni zbor.

Budimpešta, 17. januarja. V današnji seji se je nadaljevala debata o proračunu naučnega ministrstva. Posl. baron Banffy je zahteval podržavljenje vsega ljudskega šolstva. Naglašal je, da tako podržavljenje ni naperjeno proti nemadžarskim narodnostim, temuč je življenska potreba za pospeševanje kulture (?). Skliceval se je na Rumunijo, ki ne trpi drugih kakor državnih šol in sploh ne tujejezičnih. — Poslanec Mezöfi (socialist) je zahteval, naj se za šolstvo določi večji zneski, kakor za armado. (Klic: „Toda cesar ne dovoli!“) — Posl. Simonyi je zagovarjal konfesionalne šole (narodnostne) šole.

Glede zahteve barona Banffyja, naj bi šolstvo postalo državni monopol, je rekel naučni minister, da bi uresničenje te zahteve izzvalo državljansko vojsko.

LISTEK.

Literat in kraljična.

(Konec.)

Navdušeni belci so hrskali in peljali kočijo med živimi zidovi. Že so dospeli do mesta, kjer sta se zgneta Klara in Pogodin, in veličastna kočija se je peljala, a skozi okence se je smehljaj beli obraz prekrasne kraljične.

Pogodin je zopet ves gorel, vih-tel klobuk nad glavo in klical.

„Ti, ne bodi vendar tak, kaj si že spet pozabil?“ Klara ga je pri-jela za roko in ga hotela obdržati, a Pogodin jo je jezno potisnil od sebe: „Pusti me, saj ti nisi moja!“

Klara ga je spustila:

„A, tako! Nikdar več, le za-pomni si!“

„Že dobro, ne maram te več! Jaz grem h kraljični!“

Zagledal je prebeli obrazek, in v njem je zavrela kri. Pahnil je z vso močjo množico narazen in planil iz

vrste. Zaletel se je naravnost belcem pod kopita.

„Stojte, stojte!“ Kot grom se je nenadoma začul obupen, viharen klic, množica se je zagnala pred konja, in hipoma je kočija obstala. Kraljična je pobledela in ostrmela.

„Konji so nekoga pohodili“, je zamrmralo med množico. „Konji so nekoga pohodili“, je letelo skozi ulico.

„No, če družega ni“, in narod se je zopet razdelil, in kočija se je zopet zibala med zvonečo navdušenostjo, pod rožnimi girlandami in slavoloki, mimo utrinjajočih se plamenov in žarov. Bleda kraljična se je zopet pokazala pri oknu, a ni se več smehljala, ne odzdravljala burnim klicem: „Naj živi naša kraljična!“

* * *

Pogodin je ležal v bolnišnici, ker belec ga je dobro pohodil in mu strl levico. Zvijal se je v hudih bolečinah in klet nemilo usodo.

„In baba mi je že rekla, da bom slaven, in da mi bo kraljična postiljala posteljo! Kakšna kraljična!“

Klara me je zavoljo nje zapustila in ne mara več zame.“

Pogodin je bridko vzdihoval in klical ljubico. O, da bi se to ne zgodilo, da bi nikoli ne bil videl kraljične!

„Ti, baba ti, tako se je izpolnilo tvoje prorokovanje! O, Klara, pridi k meni!“

Tako hudo se je torej zgodilo Pogodinu. Tedaj pa se je nenadoma zaslišal nek skrivnosten šum v tisti sobi, kjer je ležal ponesrečeni literat. Odprl je oči, in kaj je zagledal?

Zagledal je kraljično, ki gre proti njegovi postelji, in dve usmiljeni sestri ji kažeta pot.

„To je tisti fant, ki so ga pohodili moji konji! Ti nesrečni fant!“

Kraljična se je žalostno smehljala Pogodinu, ki je ležal ubog in v hudih bolečinah na postelji. Položila mu je svojo roko na čelo in dejala: „Se vedno si v vročici, upam, da se kmalu pozdraviš.“

Njegova glava je bila globoko zatlačena v blazino, in kraljična ga je pri-jela, vzdignila za rame in mu zrahljala podglavje.

„Ali težko ležiš? Vidiš, zaradi mene bi bil skoro umrl!“

Popravila mu je odejo, in še enkrat vzdignila njegovo glavo in mu popravila blazino. Potem ga je vprašala:

„Kaj hočeš od mene? Ali imaš kako željo?“

Pogodin skoraj ni mogel govoriti, a potem je rekel, da bi rad videl, da bi Klara prišla k njemu.

„Kdo je ta Klara?“

„Moja nevesta.“

Tako se je izpolnilo, kar je pro-rokovala baba Pogodinu: Kraljična mu je postiljala posteljo. In potem je velela poiskati Klaro in jo poslala k Pogodinu. K letu pa je bila Pogodinova svatovščina. Sama kraljična je poslala nevesti Klari prekrasno in bogato balo: Dve skrinji praznih rjuh in prediva, posteljo z židanimi odejami, dva predela cekinov in še veliko, veliko drugega. Na svatovščini literatovi so pili vino iz rožastih majolk, z rozoljo so si sladili usta in so rožiče prigrizovali. C. G.

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

VIII.

Le počakaj še en malo, Da ti pušlec naredim, Z rožmarina nemškega, Z nageljna rdečega. Na klobuk t'ga bom pripela Z eno zlato knofelco, Da t'ga burja ne bo vzela, Kadar pojdeš na vojsko. Narodna.

Kržan ni odlašal s „pripravami“ za svoj odhod. Lotil se jih je toliko laglje, ker ni imel ničesar pripraviti. Vendar je naročil Tomu, naj izpolni svojo dolžnost.

— Milostivi gospod, jaz Vas ne razumem. Pripravim naj vse za odhod, ste mi ukazali. Vidim, da Vam je vojvodinja pokvarila srce in značaj. Vse kar imate, to nosite na sebi, samo vaš klobuk leži notri na mizi. Kaj naj torej storim?

— Da, kaj naj storim, je zavaljnil Kržan. Ko bi vsaj konja imel.

— Konja Vam preskrbim. To je najmanjša stvar.

Bolgari in Srbi v Macedoniji.

Belgrad, 17. januarja. V Kumanovi je neki Turek umoril srbskega učitelja Mihajlovića. Morilec je priznal, da ga je za umor najela bolgarska organizacija, ki mu je dala 90 lir.

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Pariz, 17. januarja. Včerajšnja škofijska konferenca se je bavila z eventualnostjo, da bi bilo treba imeti privatno bogoslužje. Avignonski nadškof je izjavil, da bi bila ta božja služba le za bogatine. Tudi večina ostalih škofov se je izrekla proti privatnemu bogoslužju, temuž so naglašali, da je treba prirediti javne božje službe v privatnih stanovanjih, ako bi duhovniki tudi morali zapustiti cerkve.

Novi kazensko-pravni red na Francoskem.

Pariz, 17. januarja. Ministrski svet je sprejel zakonski načrt, s katerim se odpravijo vojna sodišča. Vojaške osebe, ki zakrivijo hudodelstvo ali prestop, se izroče civilnim sodiščem v preiskavo, a sodilo bo šest vojaških sodnikov (nekada vojaška porota). Razsodbo izreče sodnik apelacijskega sodišča. Nadalje se ustanovi prizivno sodišče iz štirih vojaških sodnikov, javni obtožitelj pa mora biti civilni sodnik.

Napredni perzijski šah.

London, 17. januarja. Novi šah je ustanovil moderno napravo za sprejemanje pritožb svojih podložnikov. Na vseh javnih prostorih v Teheranu se ustanove telefonske govorilnice, ki se zvežejo s šahovo palačo. Kdorkoli hoče kaj šahu naznaniti, ga sme po telefonu poklicati.

XLIII. redni občni zbor „Ljubljanskega Sokola“.

V restavracijskih prostorih Narodnega doma se je vršil snovi XLIII. redni občni zbor „Ljubljanskega Sokola“. Bil je prav dobro obiskani.

Brat starosta dr. Viktor Murnik je iskreno pozdravil navzoče brate s sokolskim pozdravom, pregledal sklepčnost in otvoril zborovanje.

V svojem nagovoru je poudarjal z zadovoljstvom, da je preteklo leto 1906 bilo leto lepega in uspešnega dela. Omenil je vsesokolski zlet v Zagrebu, kjer si je višji in nižji oddelek „Ljubljanskega Sokola“ izvojeval prvo zmago. To je znak, da društvo vrši in dosega svoj pravi namen.

„Ljubljanski Sokol“ je sodeloval pri snovanju ljudske knjižnice v Ljubljani. Obč. svet, posebno pa bratu županu Iv. Hribarju, se izreka zahvala za pospeševanje knjižnice in za dar.

Izmed lani umrlih članov je omeniti pred vsem častnega člana brata Jana Lega, ki si je pridobil večnih zaslug za česko-slovansko vzajemnost. Nadalje so umrli bratje Kos, Bzjak, Krže, Zevnik in Štrubelj. V znak sočalj so navzoči vstali s sedežev.

— Kje bi konja dobil? Samostan mi ga pač posodi, a s tem bi mi ne bilo pomagano.

— Saj Vam lahko preskrbim konja, ki je pravzaprav Vaš, je menil Tomo. Tista dva konja, ki ste jih imeli v hlevu, ko je Vaš gradič zgorel, ima zdaj kmet Marko, saj ga poznate, tisti rdeči Marko, ki pri svatbah največ spi.

— Marko jih je ukradel. Pojdi k njemu in vzemi mu konja.

— Ne bo jih dal, je menil Tomo, izlepa že ne.

— Nimam več časa, da bi ga klical pred sodnika, je odločil Kržan, konja pa moram dobiti. Tu imaš dva tolarja, Tomo, in pojdi k Marku. Ponudi mu najprej en tolar če vrne konja in govori nekaj o ječi in o večalah. Če to ne bo zadostovalo, ponudi oba tolarja in če še to ne bo pomagalo, vzemi svojo železno palico, in premikasti Marka, da bo pomnil. Ali si me razumel?

— Razumel sem skoro vse, je dejal Tomo, samo konec mi ni jasen. Kaj se zgodi s tolarjema, če bi jih Marko ne hotel vzeti in bi bil jaz primoran ga preteptati in mu konja s silo vzeti.

— V tem slučaju jih darujem tebi za tvoj trud.

V družabnem oziru se je ugled društva preteklo leto zdatno povečal. To spričuje izborna uspešna kresna veselica v prid koroškim Slovincem. Ljubljanskim slovenskim damam se za njih izredno požrtvornost in trud pri tej veselici izreče zahvala. Istotako se izreče zahvala vsem, ki so na katerikoli način pomagali društvu.

Člani so se lani bolj zanimali za društveno delo. Izreka se jim zahvala zato. Društvo uspeva le, če delajo člani in odbor.

Ko je starosta imenoval za zapisničarja brata Seljana, za ovrhovatelja zapisnika pa brata Medica in Črneti je poročal o društvenem delovanju tajnik brat Rogel, ki je pred vsem poudarjal živahnost v društvenem življenju v preteklem letu.

Iz odbora, ki je bil izvoljen na lanskem običnem zboru, se je izvolil posebej gospodarski odsek z bratom starosta na čelu in veselični odsek, ki mu je načeloval brat Veseli 27. februarja se je vršila maskarada pod naslovom „Bela reduta“. 8. aprila je bila javna telovadba. 4. junija je bil „Ljubljanski Sokol“ korporativno zastopan pri razvijanju zastave „Brezličkega Sokola“. Takrat se je vršil v Brezličah obični zbor „Slovenske Sokolske Zveze“, kjer je bil brat podstarosta dr. Ravnihar izvoljen za starosta „Zveze“, brat starosta dr. Murnik za načelnika. V večjih in manjših zastopstvih se je sestalo osem dni v Brezličah vse slovensko sokolstvo. Tudi bratje Hrvatje so v obilnem številu prišli na sestanek. Pri javni telovadbi je kljub najhujšemu dežju nastopila vrsta ljubljanskih „Sokolov“. Ko je 16. junija obhajal brat Ivan Hribar 10letnico županova, se je društvo korporativno udeležilo obhoda in b. kljude po mestu ter serenade, komersa pa po odposlancih. 24. junija je bila po inicijativi brata dr. Murnika kresna veselica za koroške Slovence. Vršila se je takrat tudi telovadba. 1. julija se je društvo korporativno udeležilo razvijanja zastave šišenskega Sokola in javne telovadbe. 19. julija je priredil „Sokol“ dotedanjemu društvenemu upravitelju g. Šešarku časten večer in mu izročil častno diplomu. Avgusta je bilo več izletov v okolico. 2. in 3. septembra je bil vsesokolski zlet v Zagrebu, „Ljubljanski Sokol“ je poslal tja 94 članov, ki so tako skupno kakor posamezno dosegli najlepše uspehe. Tudi se je udeležilo društvo sokolske razstave v Zagrebu. 5. decembra je bil Miklavžev večer, 31. decembra pa Silvestrov. Oba sta izborna izpadla.

Preteklo leto je štelo društvo 19 častnih in 478 rednih članov (1905 20 častnih in 460 rednih članov). Odbor je imel 18 sej, veselični odsek pa okoli 30.

Poročevalec je končal svoje poročilo z željo, naj bi se za potovanje na V. vsesokolski zlet v Pragi junija meseca pridno nabiralo in naj bi prihodnje leto doneslo društvu novih uspehov in novega napredka.

Poročilo je bilo z odobravanjem sprejeto in se je bratu tajniku izrekla zahvala.

Brat Drenik je kot načelnik voditelj podal statistiko telovadbe. Število telovadcev posebno naraščaja je naraslo. Telovadilo je v 675 urah 352 telovadcev. Telovadbe vajencev se je udeleževalo povprečno 20 telovadcev. Učenci in dijaki (nad 200) telovadijo v 3 oddelkih v 14 vrstah. Vaditeljski zbor je imel 8 sej in je štel 12 članov. Izmed 7 pripravnikov

— Dobro, milostivi gospod, je odgovoril Tomo z vidnim zadovoljstvom, do večera bodeta konja tu.

Tomo je izpolnil svojo obljubo še poprej, kakor je sam mislil. Že čez dve uri se je vrnil z ukradenima konjema.

— No, kako je bilo, je vprašal Kržan smehljaje ogleduje razprskani obraz svojega sluga.

— Ker sem si mislil, da je bolje, ako se vrnem čim prej, sem opravil na kratko.

— Si-li Marku ponudil tista dva tolarja, ki sem ti jih dal?

— Nisem utegnil, milostivi gospod. Ogovoril sem Marka kar s palico in zdaj je vse v redu. Vi imate svoja konja, jaz pa dva tolarja.

V daljša razpravljanja o tej stvari se Tomo ni spuščal, nego ravnodušno odšel s konjem v hlev.

Kržan je šel v svojo sobo. Prvi pogled njegov je padel na mizo in tu je videl Kržan na svojem klobuku šopek svežih ovetlic, ki so bile pripete z dragoceno zlato iglo, okrašeno z biseri in z demanti. Kržanu se je topilo lice veselja in sreče. Takega slovesa, takega zadnjega pozdrava se ni bil nadejal.

Sklenil je, da igle ne vzame se-

sta dva napravila vaditeljski izpit. Poročilo je načelnik nato še o raznih nastopih, ter kako se je vselej telovadilo.

Poročilo je bilo istotako odobreno. Brat starosta se zahvali poročevalcu tudi kot potovalnemu učitelju, ki obiskuje razna mlajša društva in jih uči in bodri kot pravi sokolski apostol.

O denarnem stanju je poročal brat Skale. V začetku poročila je omenjal glede vsakoletne društvene maskarade, da jo je Sokol prisiljen prirediti, da si vsaj nekoliko pokrije ogromne najeminske stroške. Naj bi druga društva ne delala konkurence zadnji teden pred Sokolovo maskarado.

Dobrodošlo je bilo 13494 K 28 v (preostanek iz leta 1905 1228 K 06 v, udnina 5356 K 50 v, veselice 5439 K 84 v, častni član brat Kadilnik daroval 300 K, dirkališče (oddaja tenis prostorov) 270 K, javna telovadba 195 K, dr. Tavčar za izletni fond 100 K).

Stroški so znašali 10882 K 20 v (najemnina v „Nar. domu“ 2180 K, razsvetljava in kurjava 1891 K 99 v, veselice 2309 K 29 v, izleti 473 K 02 v, podpornemu društvu „Drava“ v Beljaku 1500 K, telovadno orodje 212 K 84 v, dirkališče 859 K 13 v). Preostanek je torej 2612 K 08 v.

Rezervni sklad znaša 699 K, sklad za podporo bodočim sokolskim društvom na Koroškem pa 500 K.

Proračun izkazuje 9804 K dohodkov in 9299 K 92 v stroškov, torej 504 K 08 v prebitka.

Ker sta preglednika našla vse blagajnične knjige in račune v redu, se je bratu blagajniku podal absolutorij in se mu izrekla zahvala za vestno sestavljen poročilo.

Nato so se vršile volitve. Z velikanskim navdušenjem je bil z vključkom izvoljen za starosta brat dr. Murnik, za podstarosta brat dr. Ravnihar in za načelnika brat Bojan Drenik. Odborniki so pa bratje Bukovnik Vilko, Franke Lev, Jagodic Avgust, Kandare Albin, dr. Fran Novak, Rogel Lev, Kostnapfel Aleksander, Skale Pavel in Vesel Rudolf. Revizorja sta brata Barle in Tomazin. Izvoljenih je bilo tudi 30 delegatov za občni zbor „Slov. Sok. Zveze“.

Pri raznoterostih so bili sprejeti sledeči predlogi:

V odbor javne ljudske knjižnice in čitalnice v Ljubljani ima društvo odposlati dva člana. Društven odbor naj jih določi sam izmed sebe ali članov. (Predlagatelj brat dr. Ravnihar.)

Društvena pravila datirajo iz leta 1888 in so zastarela. Naj jih odbor spremeni in sestavi po vzorcu vzornih pravil „Slov. Sok. Zveze“. (Predlagatelj brat dr. Ravnihar.)

Naj odbor kolikor mogoče hitro sestavi ta pravila in skliče, če mogoče, še letos izreden občen zbor, ki bo sklepal o tem. (Predlagatelj kot dodaten predlog brat dr. Zarnik.)

Odbor naj se obrne na „Dramatično društvo“ za znižano vstopnino pri predstavah v slovenskem gledališču. Ako ne more doseči popusta za vse člane, naj ga doseže samo za izvršujoče. (Predlagatelj bratje Ernest Windischer, dr. Ravnihar in dr. Murnik.)

Brat Drenik je naznanil, da so se telovadci obrnili na drsališko upravo za znižano ceno pri drsanju, ker je drsanje tudi telovadba. Kakor se pa čuje, se misli prošnja odbiti, ker se menda uprava boji, da bodo z isto

mu je, da čuje v bližini kopanje. Splazil se je hitro po lestvi med razvaline in poslušal. Ropot se je zdaj dosti bolj razločil in ni bilo dvoma, da je nekdo kopal med razvalinami hleva. Z največjo previdnostjo se je Kržan splazil do nekdanjega hleva in res tam zagledal človeka, ki je kopal. Kržan se je vzravnil in planil na kopača ter ga podrli na tla.

— Milostivi gospod! —

— Tomo — ti?

Ta dva klica sta zadonela ob enem in obenem sta se zasmejala tudi Kržan in njegov sluga.

— Tomo — za boga — kaj pa tod iščeš? Ob tej uri!

— Kakor vidite, milostivi gospod, delam. Tomo je bil v vidni zadregi in vidna je bila tudi njegova nezadovoljnost, da ga je Kržan zasačil pri tem delu.

— Vidim, Tomo, da si pri delu, se je smejal Kržan, in zdi se mi, da ni težko uganiti, kaj je tvojega dela namen. Hočeš li, da ti povem, čemu tod kopljesh?

— Ni treba, milostivi gospod; dovolj je, da jaz to vem.

— Zaklad iščeš, Tomo, je dejal Kržan, prav kakor ga iščem tudi jaz. V tem oziru sva si pač podobna. Jaz

sem svoje prihranke zakopal v kleti, ti, moj Tomo, pa v hlevu. Pomagajva zdaj drug drugemu.

Tomo je bil zadovoljen in dele je šlo obema hitro izpod rok. Zaklada, ki sta jih izkopala, sta bila prav skromna. Kržan je imel v mali vreči dvajset tolarjev, ki jih je zadovoljno spravil v svoj žep. Tomo je imel v hlevu zakopanih le deset tolarjev. Zakopani so pa bili več ko seženi globoko v zemljo in Tomo je bil na svoj zaklad navalil toliko kamenja, da je vzlic Kržanovi pomoči imel mnogo dela, predno so njegovi tolarji žvenketali v njegovem žepu. Zakopala sta potem jami, a Tomo ni zapazil, da je položil Kržan v jamo mali zveženj, v katerem je bila igla vojvodinje Asunta.

Vzlic temu, da je bil nekdANJI gradič ves razdejan, se je Kržan le težko ločil od njega. Tomo tega nikakor ni mogel pojmiti.

— Pojdiva, pojdiva, milostivi gospod. In veseli bodite, da je ta gradič zgorel, saj kdo ve, če bi se bili sicer odpravili v svet. Le pogumni bodite, milostivi gospod. Prej, ko sem mislil, da ves svoj denar sproti zapravljate, nisem imel pravega zaupanja, da bodeš kdaj kaj

prošnjo prišla potem nad njo vsa druga društva.

Sprejeta sta bila nadalje sledeča predloga:

Odbor naj se obrne na obč. svet s prošnjo za podporo, ker društvo daje zastoj telovadbo dijakom in vajencem. (Predlagatelj brat Skale.)

Odbor naj se obrne z enako prošnjo na deželni zbor, ker dijaki in vajenci, ki telovadijo pri „Sokolu“, so iz vse dežele. (Predlagatelj brat Drenik.)

Brat Skale je pozival nato člane, naj agitirajo za društvo povsod in ob vsaki priliki, brat dr. Murnik pa k ustvaritvi ožjega stika med odborom in člani. Brat Skale je izrazil željo, naj bi se vsi člani društva naročili na „Slovenskega Sokola“, brat dr. Murnik pa, naj bi se izdal imenik članov. Glede želje brata Hrovatina, naj bi se z ozirom na vsesokolski zlet v Pragi ustanovil tečaj za češčino, je brat starosta izjavil, da se ustanovi, samo dosti članov naj bi se oglasilo zanj. Nasveta brata Hrovatina, naj bi odbor gledal na to, da bi člani dosledno proizvajali geslo „Svoji k svojim“, ta ne more upoštevati, ker tako daleč ne sega njegova moč.

Ker se ni nihče več oglašil k besedi, se je brat starosta dr. Murnik zahvalil bratom za udeležbo in zaključil zborovanje s prošnjo, naj bi se kar največ članov udeležilo vsesokolskega zleta v Pragi.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. januarja.

— Slovenski pravniki v sodnijsko službo! Poteklo je že več nego polgodno leto, odkar je vstopil zadnji slovenski pravnik kot pravni praktikant pri tukajšnjem deželnem sodišču. V kratkem bo imenovanih več avskultantov za pristave in če se zboljšajo plače državnim uradnikom, kakor je nasvetovala vlada v parlamentu, in se zniža službena doba na 35 let, bo brez dvoma stopilo mnogo starejših sodnih uradnikov v pokoj. Ker ni potrebnega slovenskega naraščaja v sodni službi, bo nastalo veliko pomanjkanje slovenskih sodnih uradnikov. Sodne uprave to seveda ne bo bolelo, si bo pač pomagala z nemškimi in nemškutarskimi uradniki, trpela bo pa slovenska narodna stvar. Če bo šlo tako naprej, bomo v do glednem času že na Kranjskem dobili takozvane „kurzovce“, potem pa z bogom slovensko uradovanje pri naših sodiščih! To se mora na vsak način preprečiti in merodajni naši krogi morajo napeti vse svojo silo, da pridobe čim največ slovenskih pravnikov, da vstopijo v sodno službo. Kako se naj to doseže? Glavni vzrok, da se naši absolvirani juristi tako izogibajo sodniški službi, je, da morajo pri sodišču včasih leta in leta služiti docela brezplačno. Slovenski avskultant na primer, ki je pred več nego poldrugim letom vstopil pri tukajšnjem sodišču, še sedaj ne dobiva nobenega adjuta! Med nami Slovenci ni mnogo takih, ki bi bili tako premožni, da bi lahko državi par let služili brezplačno in čakali. Zato se

sem svoje prihranke zakopal v kleti, ti, moj Tomo, pa v hlevu. Pomagajva zdaj drug drugemu.

Tomo je bil zadovoljen in dele je šlo obema hitro izpod rok. Zaklada, ki sta jih izkopala, sta bila prav skromna. Kržan je imel v mali vreči dvajset tolarjev, ki jih je zadovoljno spravil v svoj žep. Tomo je imel v hlevu zakopanih le deset tolarjev. Zakopani so pa bili več ko seženi globoko v zemljo in Tomo je bil na svoj zaklad navalil toliko kamenja, da je vzlic Kržanovi pomoči imel mnogo dela, predno so njegovi tolarji žvenketali v njegovem žepu. Zakopala sta potem jami, a Tomo ni zapazil, da je položil Kržan v jamo mali zveženj, v katerem je bila igla vojvodinje Asunta.

Vzlic temu, da je bil nekdANJI gradič ves razdejan, se je Kržan le težko ločil od njega. Tomo tega nikakor ni mogel pojmiti.

— Pojdiva, pojdiva, milostivi gospod. In veseli bodite, da je ta gradič zgorel, saj kdo ve, če bi se bili sicer odpravili v svet. Le pogumni bodite, milostivi gospod. Prej, ko sem mislil, da ves svoj denar sproti zapravljate, nisem imel pravega zaupanja, da bodeš kdaj kaj

— Pojdiva, pojdiva, milostivi gospod. In veseli bodite, da je ta gradič zgorel, saj kdo ve, če bi se bili sicer odpravili v svet. Le pogumni bodite, milostivi gospod. Prej, ko sem mislil, da ves svoj denar sproti zapravljate, nisem imel pravega zaupanja, da bodeš kdaj kaj

— Pojdiva, pojdiva, milostivi gospod. In veseli bodite, da je ta gradič zgorel, saj kdo ve, če bi se bili sicer odpravili v svet. Le pogumni bodite, milostivi gospod. Prej, ko sem mislil, da ves svoj denar sproti zapravljate, nisem imel pravega zaupanja, da bodeš kdaj kaj

— Pojdiva, pojdiva, milostivi gospod. In veseli bodite, da je ta gradič zgorel, saj kdo ve, če bi se bili sicer odpravili v svet. Le pogumni bodite, milostivi gospod. Prej, ko sem mislil, da ves svoj denar sproti zapravljate, nisem imel pravega zaupanja, da bodeš kdaj kaj

— Pojdiva, pojdiva, milostivi gospod. In veseli bodite, da je ta gradič zgorel, saj kdo ve, če bi se bili sicer odpravili v svet. Le pogumni bodite, milostivi gospod. Prej, ko sem mislil, da ves svoj denar sproti zapravljate, nisem imel pravega zaupanja, da bodeš kdaj kaj

— Pojdiva, pojdiva, milostivi gospod. In veseli bodite, da je ta gradič zgorel, saj kdo ve, če bi se bili sicer odpravili v svet. Le pogumni bodite, milostivi gospod. Prej, ko sem mislil, da ves svoj denar sproti zapravljate, nisem imel pravega zaupanja, da bodeš kdaj kaj

— Pojdiva, pojdiva, milostivi gospod. In veseli bodite, da je ta gradič zgorel, saj kdo ve, če bi se bili sicer odpravili v svet. Le pogumni bodite, milostivi gospod. Prej, ko sem mislil, da ves svoj denar sproti zapravljate, nisem imel pravega zaupanja, da bodeš kdaj kaj

— Pojdiva, pojdiva, milostivi gospod. In veseli bodite, da je ta gradič zgorel, saj kdo ve, če bi se bili sicer odpravili v svet. Le pogumni bodite, milostivi gospod. Prej, ko sem mislil, da ves svoj denar sproti zapravljate, nisem imel pravega zaupanja, da bodeš kdaj kaj

— Pojdiva, pojdiva, milostivi gospod. In veseli bodite, da je ta gradič zgorel, saj kdo ve, če bi se bili sicer odpravili v svet. Le pogumni bodite, milostivi gospod. Prej, ko sem mislil, da ves svoj denar sproti zapravljate, nisem imel pravega zaupanja, da bodeš kdaj kaj

— Pojdiva, pojdiva, milostivi gospod. In veseli bodite, da je ta gradič zgorel, saj kdo ve, če bi se bili sicer odpravili v svet. Le pogumni bodite, milostivi gospod. Prej, ko sem mislil, da ves svoj denar sproti zapravljate, nisem imel pravega zaupanja, da bodeš kdaj kaj

mora večina naših pravnikov, ki vstopijo v sodnijsko službo, ali zadovoljiti, ali pa dati službi slovo in se obrniti tjakaj, kjer pošteno delo tudi pošteno plačajo. Kako se naj v bodoče to prepreči? Mogoče je samo na ta način, da store svojo dolžnost naši denarni zavodi! Tukajšnja nemška hranilnica že zdavna munificentno podpira nemški uradniški naraščaj pri nas z obilnimi podporami in tudi slovenski denarni zavodi na Štajerskem že dlje časa sem skušajo, na ta način si preskrbeti slovenskega naraščaja pri sodišču, da dajejo slovenskim avskultantom vse dotlej, dokler ne dobé adjuta, stalne mesečne podpore! Ako hočemo preprečiti, da ne preplavijo v doglednem času nemški uradniki vse Kranjske, nam ne bo preostajalo drugega, kakor vzeti si za zgled in vzor slovenske štajerske denarne zavode in tukajšnjo „Kranjsko hranilnico“! V interesu dobre narodne stvari se nadejamo, da bode naše besede padle na rodovitna tla!

— Slovenska kmetijska zveza na Štajerskem, ki ji je oče dr. Korošec, ima v ponedeljek, 21. t. m. svoj ustanovni shod v Mariboru. „Narodna stranka na Štajerskem“ je izjavila, da nima nič proti ustanovitvi „Slovenske kmetijske zveze“ kot stanovske organizacije in ker se je zdela, da v Mariboru se snujajo zveza ne bo politična, je pozvala svoje somišljenike, naj pristopijo tej organizaciji. Sedaj je polž pokazal roge. Dr. Korošec, ki je sedaj govoril zgolj o stanovski organizaciji, priznava sedaj v svojem glasilu „Slovenskem Gospodarju“ odkrito, da se mu pri ustanovitvi „Slovenske kmetijske zveze“ ne gre toliko za stanovsko, kakor v prvi vrsti za politično organizacijo in z vsemi štirimi se brani proti temu, da bi imenovani zvezi pristopili tudi pristaji „Narodne stranke“. Mož se je narodnjakov tako zbal, da je odredil, da se naj ustanovni shod njegove „Kmetijske zveze“ vrši pri zaprtih vratih in da imajo pristop na ta shod samo taki njegovi kimavci, ki jim je on izdal vstopnice, glaseče se na njihovo ime! Dr. Korošec je že opetovano pisal v svojem glasilu, da nima „Narodna stranka“ razen učiteljev in odvetniških koncipientov nobenih pristavev, a vendar se je tako boji, da si niti javnega shoda „Slovenske kmetijske zveze“ ne upa prirediti! Strahopetec!

— Manever zoper narodno stranko na Štajerskem. Dr. Koroševa trgovska družba ima javne ali odprte in tudi tihe družabnike. Med sledejo spada, kakor kažejo vsa znamenja, gospod odvetnik dr. Mayer v Šoštanju. Da bi se krasni organizaciji narodne stranke izpodnesla tla, paradiira imenovana družba na eni strani z narodnim svetom, s kmetjsko zvezo

in z izobraževalnimi društvi, na drugi strani pa mobilizira zoper narodno stranko politična društva. Prej desetletja ustanovitev takih društev pravkom ni bila nujna, zdaj bi radi zrušili okrajne odbore narodne stranke s tem, da izvajajo naša somišljenike v taka brezbarvna politična društva. Uspeha sicer ne bodo imeli, pa blagohoten namen si bodo zapisali v spomin. Dr. Mayer je kar na tihem in zaupno sklical ustanovni shod političnega društva „Straža“ v Šoštanj na dan 20. t. m. ob 3. uri. Vabi za vstop v to novo društvo okraje Gornji grad, Mozirje, Šoštanj, Slovenji gradec in Marenberg, katera skupina voli skupno enega poslanca v drž. zbor. In to je glavna stvar za dr. Mayerja. S tem bi ta prijatelj narodne stranke oslabil na eni strani vpliv petih okrajnih odborov narodne stranke, na drugi strani pa nevidno pripravljala kandidatu za državni zbor, ki ni nihče drugi nego — g. dr. Mayer. V koliko se to godi v sporazumu z dr. Korosem, je njegova stvar. Nam se je zdelo potrebno to stvar pravočasno osvetliti, ker se nam to stališče nikakor ne dopade. Člani narodne stranke nimajo potrebe politično društvo snovati, ker je organizacija narodne stranke tako vzorna, kakor ne more biti nobeno politično društvo!

— **Politično društvo „Straža“.** Za okraje Gornji grad, Šoštanj, Slovenjgradec in Marenberg snujejo politično društvo z imenom „Straža“. Pravijo, da namerava v tem okraju kandidirati dr. Fran Mayer, odvetnik v Šoštanju.

— **„Grozovlada v ljudski kuhinji“.** Piše se nam: V notici pod tem naslovom je omenjal „Slovenski Narod“ v sobotni številki tudi revnega koroškega dijaka. Ker se to tiče moje osebe in sem mislil, da ga. Kosova svoj čin taji, si štejem v dolžnost, da to zadevo obširno pojasnim: Razne nepravilnosti so me spravile lansko leto v položaj, da sem se moral privatno pripravljati za izpit na gimnaziji — sem namreč gimnazijec in ne pripravničar, kakor se je to pomotoma poročalo. Kot reven koroški dijak sem se moral seveda ozirati na blagohotne podpore. Gosp. Drešle jo odredil, da sem dobival v ljudski kuhinji na dan po 6 jedilnih znamk, tako sem bil vsaj za silo preskrbljen s kosilom ali z večerjo. In tako sem užival to podporo par tednov. Kar naenkrat pa mi nekoga večera pojasni in naznani tedanja gospodična blagajničarka, da mi zana prejšnjem ne sme več dajati znamk, češ, da ji je to g. Kosova strogo prepovedala. Ko jo potem ves prestrašen in začuden vprašam po vzroku, se nekaj časa zvija, končno pa reče: „Ne vem, kaj je pravi vzrok; g. Kosova mi je rekla samo toliko, da vam na noben način ne smem dajati znamk, ker da je na ulici nisem — pozdravil! Jaz sem vas sicer zagovarjala, vendar vam gosp. Kosova ne dovoli nobene znamke več.“ — Zgubil sem torej podporo zaradi tega, ker g. Kosova nisem pozdravil. Nočem se z g. Kosovo pre-

dosegli. Sedaj sem pa drugega mnenja. Kdor ima celo vrečo denarja...

— Saj imam le bornih dvajset tolarjev, je zgovornega Tomo prekinil njegov gospodar, dvajset tolarjev, to ni skoro nič.

— Dvajset tolarjev — to je že prav lepo premoženje, je zatrjeval Tomo z velikim poudarkom. Kadar bom jaz imel dvajset tolarjev, me bodo župnik morali vikati, pri procesiji bom nebo nosil, da, in celo škornje si bom kupil. Mož, ki ima dvajset tolarjev, vendar ne more opank nositi.

Kržan je bil zatopljen v svoje misli in ni poslušal Tomovega modrovanja. Ločitev od kraja, kjer je prebil prva moška leta svojega življenja, mu je bila težja kakor je sam mislil. Toda omahoval ni niti en trenutek. Pri samostanskem valptu si je izposodil dva samokresa in potem sta s Tomom zasedla izstradana konjiča in odjezdila v temno noč. In Kržan ni zapazil, da mu je že v tistem trenutku, ko je pognal konja, padel s klobuka šopek, ki mu ga je bila pripela vojvodinja Asunta. (Dalje prih.)

rekati glede pozdravljenja. Vem pa to, da se šlovec na ulici le predstikrat lahko smoti in torej nikakor ne tajim možnosti, da sem jo morda res kdaj prezrl; saj se to lahko pripeti vsakomur, tudi g. Kosovi. Sicer pa mi je bilo tako jasno, da je to samo jabol i govor in budalostna pretveza, ki je vsekakor značilna za častihlepje izmenovane gospe. Le predobro mi je bil že takrat znan ova- duški sistem izvestnih, za „čast božjo“ vnetih kolegov, ki imajo seveda na „piki“ vsakega, kdor se slučajno ne more ponašati z njihovimi „krščanskimi čednostmi“. — Pribito pa bodi dejstvo, da mi je med drugim tudi g. Kosova znatno pripomogla k temu, da sem moral končno sredi leta ostaviti Ljubljano in mi je šele letos zopet omogočeno, da nadaljujem svoje študije. — Kar se pa tiče one rodbine, ki jo omenja „Narod“ v gori imenovani notici, naj omenim toliko: Stanoval sem pred kratkim pri neki klerikalni rodbini. V tem stanovanju sem nekoč slučajno čital „Rdeči Prapor“, ker pač nisem vajen, da bi mi tozadevno kdo kaj predpisaval, najmanj pa kaka fanatizirana tercijalka. Ko me je pa gospodinja prav nesramno in surovo napadla, češ, da sem „brezverec“, „framason“ in ne vem še kaj, sem ji naznanil svojo selitev. Kar je pri vse tem karakteristično, je to, da je šel drugi dan moj gospodar v ljudsko kuhinjo, da se informira o moji osebi. — Torej je ljudska kuhinja ob enem nekak informacijski biro, kjer imajo črno napisane vse „framason“! — Tu se je mojega gospodarja tudi res počulo, da me že davno poznajo, da dijake „zapeljuje“, „pohujšuje“ itd. Ne spravijo me sicer iz ravnotežja tako obrekovanja, saj mi je taka „pohujšljivost“, kakršno mi pripisujejo tako pobožni ljudje le v čast, končno me tudi ne žalosti preveč, da je bivša moja gospodinja na podlagi teh „informacij in svaril“ iz ljudske kuhinje prepovedala svojemu sinu, da ne sme z menoj več obče- vati; da to sploh omenjam, storim le zaradi tega, ker se mi zdi to vsekakor značilno za ljudsko-kuhinjske razmere, ker se mi zdi značilno tudi z ozirom na to, da se mi je lansko leto tako nenadoma odpovedala hrana. Zdaj sem obširno opisal celo zadevo. Ta slučaj, ki pa gotovo ni osamljen, nam je eklatanten dokaz o korumpiranih razmerah v ljudski kuhinji, ki jo vzdržuje tudi napredno občinstvo, ki se pa vendar izrablja proti naprednemu dijaštvu. — Morda bo g. Kosova tudi to „zur grösseren Ehre Gottes“ tajila?!

— **Promoviran** je bil danes na graškem vseučilišču za doktorja prava g. Ivan Stojan, notarski kandidat pri g. notarju Hudoverniku v Ljubljani. Čestitamo!

— **Iz pisarne slovenskega gledališča.** Nocoj (par) se vprizori tretjič v sezoni velika Wagnerjeva romantična opera „Lohengrin“. Naslovno vlogo poje gosp. Rezunov, Elzo gospa Skalova, Ortrudo gđ. Reissova, Telamunda g. Oufednik, kralja Henrika gosp. Betetto, kraljevega glasnika gosp. Raneč. — V nedeljo popoldne (par) se vprizori priljubljena Šolbova veseliga „Na leto- višču“, zvečer (nepar) pa slovita Hauptmannova dramska bajka „Potopljeni zvon“.

— **Slovenske Matice CXLVIII. odborova seja** bo v ponedeljek, dne 28. januarja ob petih popoldne v društveni pisarni. Spored: 1. Naznani- la predsedništva. 2. Potrditev za- pisnika o 147. odborovi seji. 3. Po- ročilo pododseka o prošnjah za raz- pisano službo društvenega tajnika. 4. Tajnikovo poročilo. 5. Eventualia.

— **Za prvo porotno zaseda- nje pri tukajšnjem dež. sodišču** je poklican za predsednika porotnega sodišča deželnosodni predsednik gosp. Albert Levičnik, za njegove namestnike pa podpredsednik gosp. Josip Pakj, višji dež. sodni svet- nik g. Julij Polec in dež. sodni svetnik Adolf Elsner.

— **Casnikarska vest.** Dosedanji dopisnik našega lista Milan Plut v Belgradu je prevzel uredništvo hr- vatske revije „Sloboda“ v „Slitu, katere lastnik je znani odvetnik dr. Josip Smoljaka.“

— **Za rezerviste.** Vsi rezervni častniki, podčastniki in prostaki, ki hočejo priti k orožnim vajam z mo- torji ali avtomobili, morajo to pismeno

ali ustмено prigrisati do konca me- seca februarja vsakega leta pri voja- škem obraznem dopolnitvenem posebi- stvu. Pri prigrisatvi je označiti tip in storilno sposobnost motorja ali avto- mobila. Povedati je tudi, ali spada šofer armadni ali domobranski rezervi. Transportne stroške, vozni material, kakor tudi vso oskrbo za šofarja, oskrbi vojaški erar sam. Za motorje se dobi 6 K, za avtomobile pa 30 K na dan odškodnine.

— **Deželna zveza za pospe- ševanje prometa tujcev na Kranj- skem** je merodajne faktorje posebnim dopisom opomnila in priporočila, naj se čim prej osnuje za Bohinj društvo za pridobitev tujcev. Občin- ski odbor je že popred v svoji seji sklenil pristopiti kot redni član k de- želni zvezi in obenem izjavil, da bo novo društvo za Bohinj po moči pod- piral. Županstvo je na dan 14. t. m. sklicalo z vabili zainteresirane osebe iz Bohinja v občinsko pisarno k snova- nju za pripravljalni odbor društva za pridobitev tujcev v Bohinj. Izvoljen je bil pripravljalni odbor, obenem se je sklenilo, da bo ustanovni shod 17. februarja ob polu 3. uri popoldne v šolskem poslopiju na Bistrici, h kate- remu pride zastopnik deželne zveze.

— **Iz Spodnje Šiške** se nam piše: K zadnji notici iz Spodnje Šiške je pripomniti, da se je zgodila pisovna pomota, kar se tiče cene mesa naj- boljše vrste. Kilo mesa najboljšo kva- liteto stane namreč 1 K 40 vin. in ne 1 K 70 vin., kakor se je pomotoma poročalo in kar je gotovo občinstvo že samo popravilo.

— **Ustrelil** se je v Lazah po- veljnik orožniške postaje Ivan Pod- bevšek.

— **„Domžalski Sokol“** ima dne 20. t. m. ob 4. pop. v gostilni brata Kuharja v Domžalah svoj občni zbor. Na dnevnem redu je med drugim tudi volitev novega odbora.

— **Društvo perotinarjev.** Prva javna mesečna seja I. slov. društva perotinarjev in rejcev vseh malih domačih živali s predavanjem se vrši dne 20. t. m. v gostilniških prostorih pri Slugi v Trzinu točno ob 3. uri po- poldan. Vabijo se vsi društveniki in prijatelji društva, da se te seje v naj- večjem številu udeležijo.

— **Smrt v tujini.** Stefan Lav- rič iz Rupa pri Zatičini je delal že dve leti v Ely Kansasu v Severni Ame- riki kot rudar. 29. decembra je padel v 300 metrov globok rov in bil na mestu mrtve.

— **Iz Št. Lovrenca.** Naš župnik g. Oblak, je rekel pri izpraševanju, da se že poslavlja od tu. Seveda je to povedal ženskam, naker so se vse jokale. Kaj rečete možje-faranci na to? Jaz mislim, da takega, kakor je g. Oblak, bi se lahko dobili. Vedno je pri njem „daj pa daj“. Tako na pr. za cerkvene sedeže, katere hoče nove napraviti, mu ni nikoli dosti. Najprej je naprosil lesa, ko so mu tega skup spjeljali, ala, sedaj bodete še pla- čali, da jih damo delat. Pač smešno. Vsak je moral prej plačati, kakor je šel sest, za sedež 50—100 gld., tako, dobi cerkev za sedeže povprečno 500 kron na leto. Kam ta denar? Ali bi se ne mogli s tem denarjem stoli na- praviti? Torej tako vas zna, nesrečno ljudstvo, ki mu kaj da.

— **Pogumna dama.** Graščakinja v Ortnoku gospa Helena Rudesch je ustrelila 14. t. m. 28 kg težkega medveda, drugega pa obstrčila.

— **„Dolenjski Sokol“** je pri- redil minuli četrtek družabni večer s predavanjem prof. dr. Majena o Sim. Gregorčiču in s sviranjem tambura- šev. Dasi je bil večer namenjen le ožjemu krogu Sokolov, ker se že pri- pravljala sijajen večer v oslavo ne- davno preminolega pesnika, pri vsem tem se je zbralo toliko Sokolov, da je bilo za vse malo prostora. Prof. Majcen je očrtal pesnikovo življenje, delovanje, čisto ljubezen do domo- vine in kremeniti značaj z vzletnimi in krepkimi besedami ter pojasnil po- men čitanja njegovih poezij za telo- vadce, ki naj poleg telesa blažijo in krepčijo duha in pravo ljubezen do domovine. Vmes pa so pridno udar- jali tamburaši tako, da je večer po- tekel v zadovoljstvo vseh navzočih ter opravičil željo, da priredi društvo zopet kmalo podoben družaben večer.

— **Za prvo porotno zasedanje v Novem mestu** je poklican za predsednika porotnega sodišča pred- sednik okrožnega sodišča dr. Jak o b K a v č i č, za njegove namestnike pa višja deželnosodna svetnika gospoda Ludovik Golia in Iv. Skerlj.

— **Koliko prestane izseljenec na potu,** je razvidno iz pisma, ki ga je poslal mlad mož iz trebanjske fare, ki se je izselil pred par tedni v Ame- riko. Na parniku so bili ljudje nabas- sani kot slanki, pri tem so pa trpeli strašno lakoto, vsled česar je nastal pravi boj med pomorščaki in izselniki. Ko so prišli v Ameriko, so morali iz- seljenec dati po 30 K za prestano lakoto.

— **Smrtna nesreča.** Bivši go- stilničar v Gorčaricah pri Kočevju, Pavel Klimež, je pred kratkim peljal hlode na žago. Pri tem se je

voč prevrnil in hodi so padli na Kli- meža, da je bil takoj mrtve.

— **Naredna čitalnica v Metliki** priredi dne 2. svečana plesni venček splošen s tombolo, ter dne 9. svečana kostumni venček. Vstop pri obeh ve- selicah je prost, pri kostumnem venčku plačajo nekostumovani 60 v globe ter dobe pri blagajni šaljivo pokrivalo. Vabila se pozneje raz- pošljejo.

— **Izpod policijskega nadzor- stva** je ušel 5. t. m. 27letni delavec Ivan Čeč iz Brunske gore pri Ra- dečah in se ni več vrnil. Čeč je sred- nje velikosti, slok, rujavih brk in las in govori oba deželna jezika.

— **Skupina nemškega „Schul- vereina“ na Hrastniku.** — Od Save se nam piše: Celjska „Deutsche Wacht“ z dne 18. januarja t. l. ima uvodni članek, kjer z velikim zad- voljstvom pripija dejstvo, da se je na Hrastniku ob južni železnici kon- stituirala krajna skupina nemškega „Schulvereina“. Buter temu krstu je bil deželni meščanski učitelj Aistrich iz Celja. To je tisti mož, ki je med celjskimi Tevtoni ob- ligatni „festredner“ ob raznih vse- nemških slavnostnih prireditvah, a la „Julfest“, „sonnenfeier“ etc. Ne vemo, ima li ta mož kak poseben privilegij od deželnega šolskega sveta štajer- skega, da more kot učitelj tako de- demonstrativno nastopati ter delati politično propagando, a to vemo, da bi se slovenskemu učitelju, če bi le količkaj slično Aistrichu javno na- stopal, bile peruti že davno postrig- le. — No, resnično pa je, da ta celjski meščanski šoli prideleni učitelj in vzgojitelj — in ta šola je v prvi vrsti namenjena slovenskemu prebivalstvu naše doline štajerske! tako postopa izza svojega dejstvom- nja v Celju. — Kar se pa tiče osno- vane „Ortsgruppe“ nemškega „Schul- vereina“ na Hrastniku, nas pa kar ni preveč strah. Ammer, Witschnigg (Vilčnig) & Comp. niso ljudje, ki bodo domorodno ljudstvo v hrastni- škem „grabbnu“ komandovali! Tisto veselje, ki ga „D. Wacht“ izraža nad „frudig Beigetretenen“, že poznamo, to je komando, in nič drugega. O nemstvu ne govorite! Tiste glazutar- ske barabe vam privoščimo, tiste lahko po svoje „nemčite“, saj nem- ško ne znajo! Sami pa bodite po- nizni ter študirajte svojega rojstva data. Originalnost velja! In originalno je vaše nemstvo.

— **Zagrizenost nemškega pošt- nega uradnika.** 30. dec. pr. l. je bila iz Laškega pri Celju po- slana dopisnica v Kostanjevico na Dolenjskem z določnim in na- tančnim naslovom in ciljem v sloven- skem jeziku. Dopisnico pa je dobil v roke zagrizen nemški poštni urad- nik in jo poslal na Ogrsko v Budim- pešto, odkoder je 6. januarja srečno prispela na svoj cilj. Kolika mate- rialna škoda se s takim pošiljanjem pism po vsem svetu lahko godi na- slovniku, ve le tisti, kdor ima opra- viti s kupčijo — in gori omenjena dopisnica je bila poslana v trgovskem ozru. Ne bi stvari vlačili v javnost, če bi se tak slučaj primeril enkrat in po pomoti. A to pošiljanje slovenskih pism in dopisnic po vsem svetu na- mesto v par ur oddaljen kraj se godi sistematično, ker nemškimi in nem- škutarskim poštnim uradnikom v ve- čini naših obmejnih krajev ne stopi določna slavna poštna direkcija na prste, pa naj se tako malomarno vrše svojo dolžnost (na vsak način je malo- manost, ako uradnik v Laškem neče vedeti, kje je Kostanjevica). Zahte- vamo od graške poštne direk- cije, da napravi že enkrat konec takim razmeram, ki so sramotne zanjo in za nikogar dru- gega.

— **Brat umoril brata.** V Zakutu pri Brezicah se je 13. t. m. doigral grozen dogodek. Brata Anton in Janez Rozman sta se ponoči vi- njena vračala iz gostilne domov. Na potu sta se skregala in stepa; pred domačo hišo je mlajši brat potegnil nož in starejšemu razparal trebuh. Ranjenca so prenesli v bolnico, kjer je zdravnik konstatoval, da je Rozman že med transportom umrl.

— **„Narodna čitalnica“ v Ko- njicah** priredi v sredo, dne 6. svečana t. m. v „Narodnem domu“ v Konj- icah veliko pustno maskarado. Svira ciganska godba. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 1 K, za oritel 2 K. Vabila se bodo v kratkem razposlala. Ako bi kateri ne dobil vabila ter bi se maskarade rad ude- ležil, prosimo, da se obrne na čital- nico, katera mu bode vabilo takoj doposlala.

— **Grozna nesreča.** V torek, 15. t. m. se je v Inomstu ponesrečil sprevodnik južne železnice Alojzij Knapič, rodom Štajerec, doma blizu Celja. Imenovan je prišel ob 5½ popoldne na kolodvor, kjer je imel na- stopiti službo pri vlaku štev. 26, ki vozi čez Brenner. Ko je šel mimo zadnjega voza svojega vlaka, da bi prišel na drugo stran, ni videl ponesrečenec radi pare, katera je v veliki množini izhlapela iz ventila

zadnjega voza, da prihaja na sosed- njem tiru brzovlak št. 11 s Brennerja. V trenutku ga je ogromni stroj brzo- vlaka št. 11 s vozi silo brcnil ob tla, ter mu s tem prizadel take poškodbe na stegu in v glavi, da je reves 3 ure pozneje v bolnišnici v Inomstu izdih- ni. Ponesrečenec zapušta mlado vdovo s tremi nepreskrbljenimi otroci. Kna- pič, ki je bil radi svoje odkritosr- nosti toliko pri predstojnikih, kakor pri svojih tovariših zelo priljubljen, je bil tudi v tujini narodnjak ter se zavedal svoje narodaosti z dušo in telesom. Pogreb je danes, 18. t. m. Blag mu spomin!

— **Umrl** je v Feldbachu davčni kontrolor Kamilo Mihelj, brat soproge celjskega notarja L. Baša in soproge dež. šolskega nad- zornika P. Končnika.

— **Prebivalstvo Trsta koncem leta 1906** je znašalo 199 003 osebe brez vojaštva. V šestih letih se je po- množilo prebivalstvo za 20 876 duš.

— **Hitra smrt** 40letnemu Ivanu Zelenu v Trstu je počila srčna žila. Bil je v par trenutkih mrtve.

— **Tri krave so ukradli** ne- znani tatovi Santu Lisjaku v Tr- stu. Lisjak ima 600 K škode.

— **Ogrski rekruti skozi Ljub- ljano.** Včeraj se je peljalo iz Ogrske skozi Ljubljano v Trst 140 ogrskih rekrutov v spremstvu enega častnika in več podčastnikov. Ti so bili potr- jeni še leta 1905., a jim ni bilo treba zaradi znanih ogrskih homatij dosedaj nastopiti aktivne službe. Na tukajšnjem južnem kolodvoru so obedovali, potem pa so se odpeljali v Trst k 11 lov- skemu bataljonu, kamor so jih oddelili.

— **Nesreči.** Včeraj so pripeljali v deželno bolnišnico 18letnega tesača Urbana Grabnika, rodom iz Brezij v radovljškem okraju, ker mu je padel v Dobrem polju pri tesanju na desno nogo hlood in mu jo pod kolonom zlomil. — Istega dne je vozil posest- nikov sin Fran Dejak iz Rakitne pri R. buci hlode, od katerih mu je eden padel z voza na desno stopal in mu jo zdrobil. Tudi tega so pripeljali v deželno bolnico.

— **Mladi sladkosnedeh.** Včeraj popoldne je polioja prišla tri obit- niške vajence, ki so pokradli iz ko- šare pred trnovsko cerkvijo branjevki Heleni Gregorčičevi za 6 K slaščic. — Zvečer pa so prepadili v Kovačevi gostilni v Kolodvorskih ulicah uskega neznanega fantalina, ko je ukraдел v kleti dve steklenici piva. Ko je bežal po ulici, mu je padel izpod suknjiča kos surovega mesa, katerega je tudi izmaknil in si za priboljšek vzel tudi pivo. Prve tri so oddali sodišču.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj sta se odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 2 Slovenca, nazaj so pa prišli 4. V Pasovo je šlo 6 Slovencev, v Heb 40, v Beljak pa 12 Hrvatov. Z Dunaja se je pripeljalo 16 Koča- varjev.

— **Izgubil** je odvetniški solio- tator g. Pintar bankovec za 10 K.

— **Tedenski izkaz** o zdravstve- nem stanju mestne občine ljubljanske od 6 do 12. januarja 1907. Stveilo novorojencev 16 (= 22 12‰), mrtvo- rojenca 2, umrlih 32 (= 44 38‰), med njimi so umrli za jetiko 4, za različ- nimi boleznimi 28. Med njimi je bilo tujcev 16 (= 50‰), iz zavodov 21 (= 65 66‰). Za infekcijskimi bolez- nimi so oboleli, in sicer za otročico 1, za ošpicami 10, za škrlatno 5, za vrtico 3 osebe.

— **Jugoslovanske novice.** — Saborska volitev v Cerni. Zastopnik cernske okraje v Slavo- niji I. Kutuzović je nedavno tega umrl in je bila naknadna volitev no- vega poslanca določena na sredo 16. t. m. Kandidate so postavile vse hr- vatske stranke. Naprednjaki Jurič, seljaška stranka Radiča, Starčevi- čanci pa dr. Abjaniča. „Hrvatska stranka prava“ je proglasila za svo- jega oficialega kandidata dr. Jan- čikoviča. V zadnjem hipu je pa prijavil svojo kandidaturo še kaplan Mirko Kutuzović, in sicer tudi na temelju programa stranke prava. Zadržega so podpirali proti oficiale- nemu kandidatu stranke prava vsi klerikalci. Med volitvijo se je že po- kazalo, da Jančikovič nima nade na uspehe. Zato je odstopil na korist starčevičanskemu kandidatu dr. Ab- janiču. Glasovalo je 500 volilcev. Starčevičanec dr. Abjanič je dobil 210 glasov, neoficijalni kandidat stranke prava Kutuzović 150, St. Radič 77, naprednjak Jurič pa 62 glasov. Ker nobeden od kandidatov ni dobil absolutne večine, je odrejena ožja volitev. Naprednjak Jurič priporoča svojim volilecem, naj oddajo svoj glas Kutuzoviću. Radič pa svo- jim, naj glasujejo za Starčevičanca. Volitev za Cerni je za vodstvo „Hrv. stranke prava“ velika blamaža, ker je moral njega oficijalni kandidat od- stopiti, ker ni imel nobene nade na uspeh.

— **Najnovejše novice.** Vsled potresa na otoku Jamaiki je pristanišče Kingston za ladje zaprto. V mestu razsaja lakota. Dosedaj so pokopali 230 mrtličev.

— Silovit orkan je ubil na otoku Leyte nad 100 oseb.

— Rumuni na Dunaju. Včeraj je prišlo na Dunaj 12 običajnih svetnikov z županom iz Bukarešte na Dunaj, da vrnejo dr. Lugeje obisk, ker je obiskal razstavo v Bukarešti. Dunajčani so priredili Rumunom sprejem, kakor kakemu vladarju.

— Demonstracija proti knezu Ferdinandu. Povodom otvoritve narodnega gledališča so priredili vseučilišniki hrupne demonstracije proti knezu in naučnemu ministru.

— Za 9 milijonov menic v enem tednu je podpisal ruski princ Oldenburg. Ako dolgove ne plača car, pride princ v konkurz, pri katerem upniki ne dobe niti 20% svojih terjatev.

* **Vrhunec birokratizma.** V policijski urad v Moskvi je prišla nedavno neka operna pevka ter prala, pri kom bi si mogla podaljšati svoj potni list, ker namerava za nekaj časa odpotovati v inozemstvo. Uradnik ji je odgovoril, da mora vložiti pismeno prošnjo. Videč, da se pevk mudi, ponudil ji je ta uradnik, da lahko sili prošnjo takoj pri njegovih mizi. Sam ji je prinesel polo papirja, ter ji narekoval prošnjo. Ko je bila prošnja spisana, rekel je pevk, naj jo spravi v kuverto ter zapečati. „In sedaj?“ je vprašala pevka. — „Sedaj izročite prošnjo referentu.“ — „Kdo je referent?“ — „To sem jaz, gospica.“ Nato je vzel kuverto, nataknil očala, odprl kuverto ter začel z resnim obrazom čitati celo prošnjo, ki jo je ravnokar sam narekoval. Po kratkem razmišljevanju je odgovoril službeno: „Obžalujem, gospodična, toda vaši prošnji ne morem ugoditi.“

* **Mark Twain pri gubernatorju.** Sloveči ameriški humorist Mark Twain (Clemens) pripoveduje, kako je obiskal gubernatorja v Bufalu. Jedva se je v čakalnici vsedel, se odpre 16 vrat, ki so vodila v čakalnico in na vsakih vratih se pojavi po en mlad pisar s globokim poklonom. Gubernator pa jim reče: „Morete zopet oditi, gospodje, ne potrebujem vas.“ Gospod Clemens se je le vsedel na električno zvonilo.

* **Pobožno uredništvo.** V ameriškem mestu Michiganu je dnevnik, kojega uredniki vsako jutro, preden začno pisati, skupno molijo, navadno v navzočnosti pastora. Upravičljiva lista je namreč mnenja, da taka molitev njegovim reporterjem olajša delo. Kdo ve, ali so pri „Slovenca“ tudi tako pobožni, da začno z Bogom vsako jutro mesariti liberalce. Najbrže ne, ker imajo tako malo uspeha.

* **Kraj brez solnca.** Znano zdravilišče Hallstat v Salzkammergutu, ki ima nad 2000 prebivalcev, je od vseh strani tako obklojeno z visokimi gorami (Krippenstein 2105 m, Rauheneck 1794 m, Zwölferkogel 1978 m, Firlitz 1933 m), da njegovi prebivalci v zimskem času poln letni mesec sploh ne vidijo solnca. Prebivalci ob jezeru pa so celo cele tri meseca brez solnca.

Telefonska in brzojavna poročila.

Lukovica 18. januarja. Od vlade zahtevo odločno takojšnje rešitev rekursa proti občinski volitvi.

Dunaj 18. januarja. Poslanska zbornica nadljuje dan s razpravo o zakonu g'ele prometa z vinom.

Dunaj 18. januarja. Velika komisija gosposke zbornice je vzel danes v pretres zakon v varstvo voljne svobode. Za poročevalca je bil določen nekdanji železniški minister Wittek.

Dunaj 18. januarja. Klubovi načelniki so sa danes zednili glede programa za delovanje poslanske zbornice na naslednje točke: Po zakonu o vinu pride na vrsto zakon, ki pooblašča vlado, skleniti literarne pogodbe z drugimi državami. Potem se rešijo načrti o zvišanju plač uradnikom, prof sorjem in duhovnikom. V torek in v sredo se bodo rešile vojaške zadeve, v četrtek in v petek pa železniške in plovbene zadeve.

Dunaj 18. januarja. Pogačanja vlade z zastopniki Čehov in Nemcev v Budijevicah glede sprave so se nadaljevala tudi danes, a doslej brez uspeha.

Trst 18. januarja V Tolmezzu pri Vidru (Udine) se je primeril več sekund trajajoč potres.

London 18. januarja. Pročila iz Kingona so grozna. Zamorci, pričakuje konec sveta, napadli tovarno za rum in sedaj pijani, ropajo in more ter p'žigajo, da beži vse pred njimi. V sled p' tresa se je premonil vhod v pristan, kip kraljice Viktorije na mestnem trgu pa se je obrnil tako, da g'eda zdaj na mesto, dočim je prej g'edal na morje.

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka v Ljubljani“
Uradni kurzi dun. borze 18. januarja 1907

Maloobsejni papirji.	Dinar	Blago
4 1/2% majska renta	99.25	99.45
4 1/2% srebrna renta	100.10	100.30
4 1/2% avstr. krona renta	99.36	99.56
4 1/2% zлата	117.25	117.45
4 1/2% ogrska krona renta	95.15	95.35
4 1/2% zлата	114.25	114.45
4 1/2% posojilo dež. Kranjske	104.25	104.45
4 1/2% posojilo mesta Spiljet	104.25	104.45
4 1/2% posojilo mesta Zadar	99.85	100.85
4 1/2% bos.-herc. železniško posojilo 1902	99.85	100.85
4 1/2% češka dež. banka k. o.	99.90	100.90
4 1/2% zast. pisma gal. dež. hipotečne banke	100.30	101.30
4 1/2% pest. kom. k. o. z 10% pr.	105.25	106.25
4 1/2% zast. pisma Innerst. hranilnice	100.00	101.00
4 1/2% zast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice	100.00	100.50
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100.00	100.25
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železn. d. dr.	100.00	100.20
4 1/2% obl. češke ind. banke	100.00	101.00
4 1/2% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99.90	99.90
4 1/2% prior. dolenskih žel.	8.7	99.75
3 1/2% prior. juž. žel. kup. 1/4%	42.50	42.50
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o.	10.7	101.70

Srečke.	187.10	159.10
Srečke od 1. 1860%	66.5	2.80
od 1. 1864	154.10	6.10
tizske	275.75	285.75
zem. kred. I. emisije	283.25	293.25
II.	283.25	293.25
ogr. hip. banke	101.00	111.00
srbske a frs. 100-turške	168.00	169.50
Basilika	22.65	24.65
Kreditne	44.80	47.10
Inomoške	77.85	85.00
Krakovske	8.8	95.00
Ljubljanske	56.40	60.00
Avstr. red. križa	46.90	48.90
Ogr.	27.75	29.75
Rudolfove	16.00	6.00
Salburške	77.84	84.00
Dunajske kom.	100.00	509.00

Dela.	176.50	77.50
Južne železnice	691.50	692.50
Državne železnice	1778.00	1788.00
Avstr.-ogr. banke delm.	69.04	69.40
Avstr. kreditne banke	338.75	349.75
Ogrske	244.50	245.50
Živnostenske	75.00	76.00
Premogokop v Mostu (Bräu)	628.25	629.25
Alpinski montan	685.00	695.00
Praške žel. ind. dr.	572.00	573.00
Rima-Murányi	282.00	281.50
Trboveljske prem. družbe	560.00	570.00
Avstr. orožne družbe	142.00	146.00
Češke sladkorne družbe		

Valuta.	11.36	11.39
C. kr. cekin	19.10	19.12
20 franki	23.50	23.58
20 marke	24.00	24.08
Bovereigne	117.52	117.72
Marke	98.60	98.80
Laški bankovci	2.52	2.53
Rubli	4.82	5.00
Delari		

Žitne cene v Budimpešti.

Termin.	sa	50 kg K	7.44
Pšenica za april	50	50	6.84
Rž	50	50	5.12
Koruzi	50	50	7.39
Ovcs			

5 vin, višje.

Jutri velika zabava v „UNIONU“.

Podporno društvo delavcev in delavk c. kr. glavne tob. tovarne v Ljubljani

vabi vaše blagorode najvišjundeje k

plesnemu venčku

ki se vrši 163-2

v soboto, 19. januarja 1907

v veliki dvorani hotela „UNION“

Sodeluje godba c. in kr. 27. pešp. kralj Belgijca v.

Vstopnina za udele 1 K, za ude 50 vin. Začetek ob 8. uri zvečer.

Čisti dobiček je namenjen bolniškemu podpor-nemu zakladu.

Priznana vsakoletna najboljša zabava v Ljubljani

Umrli so v Ljubljani.

Dne 14. januarja: Jožef Čak, sprevodnika hči, 10 mes., Zaloška cesta 13, ošpice. Matevž Globočnik, paznik, 68 let, Radeckega cesta 11, vsled raka.

Dne 15. januarja: Angela Kastelic, šivilja, 23 let, Sv. Petra cesta 52, tetika. Adolf Pollak, posestnik, 75 let, Lidojske ulice 5, Arteriosclerosis. Amalija Elsner, uradni kova vdova, 76 let, Komenskega ulice 16, Pleuropneumonia.

V deželni bolnici:

Dne 12. januarja: Marija Dežman, delavka, 39 let, vsled raka — Ivan Bizjak, dninar, 50 let, Alkoholismus.

Dne 13. januarja: Jernej Jančar, gostac, 86 let, ostarelost. — Ivan Miklič, gostac, 62 let, naduha.

Dne 14. januarja: Ivan Vidmar, dninar, 36 let, tetika — Fran Bajt, kovač 32 let, Tumor cerebri.

Meteorološko poročilo.

Problec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Veljavni	Nebo
17. j. sv.	50.0	-2.9	sl. jvzh.	Jasno	
18. j. aj	51.1	-7.4	bresvetno	megla	
2. pes	49.0	-2.4	bresvetno del. oblak.		

Srednja dnevna temperatura: 2.6. normalo: 2.6. — Padavin: 0.0

Vajenca

poštenih staršev sprejme v špecerijsko trgovino Anton Strausgigl v Bocu. 216

Kupi se takoj

bolniški voz

z ročno gonitvijo za ohromele. Naslov pove uprava „Slov. Naroda“. 275-2

Stranka brez otrok išče za februar

stanovanje

ohotaječe iz 1 sobe in kabinje ter 1 sobe s posebnim vhodom. Poudarje pod „L. B.“ poste restante glavna pošta, Ljubljana. 247 1

Izšla je knjiga

KORISTKA.

Povest iz gledaliških krogov ljubljanskih v polupreteklelem času. (Ponatis iz „Slov. Naroda“.)

Ta povest je jako zanimiva ter izbornopisuje dogodke neke koristke iz zasa Mondbeimovega gledališkega ravnateljstva.

Cena broširano 80 v., po pošti 1 K.

Dobi se v knjigarni

L. SCHWENTNER v Ljubljani

Prešernove ulice.

LJUBLJANSKI ZVON

MESEČNIK ZA KNJIŽEVNOST IN PROSVETO

LETNIK XXVII (1907).

Obaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po eden pot na mesec v zvezkih ter stoji se leto 9 K 20 h, pol leta 4 K 60 h, četrt leta 2 K 30 h.

Na vse avstrijske dežele 11 K 20 h na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 80 h.

Národna Tiskarna v Ljubljani

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 5-50 K.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev črnih ali rjavih na trakove s močno zbitimi podplati, najnovejše oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Vsi 4 pari samo 5-50 K.

Za naročitev zadostuje dolgost 233

Razpošiljanje po povzetju.

Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31.

Nengajajoče rad zamenjam.

Popravila in preoblike t. čno in cenno. Popravila in preoblike t. čno in cenno.

Najcenejše solnčnike in dežnike domačega izdelka priporoča

JOSIP VIDMAR

Ljubljana

Pred školijo 19, Stari trg 4, Prešernove ulice 4.

3936 12

Prva ljubljanska velika žgálnica kave

Karel Planinšek Ljubljana, Dunajska cesta.

Električni obrat, tedaj večkrat na dan sveže žgana kava; izvrstna kakovost, najboljši aroma, krepkega okusa.

Najnižje cene za posamezne vrste in za najpri-znanejše zmesi.

Prodaja iz higijeniških posod za kavo.

3936 12

Oes. kr. avstrijske

državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel:

7-10 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Celovec, Glandorf, Salzburg, Inomost, Linc, Budejevice, Praga.

7-17 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

11-30 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg, Inomost, Bregenc.

1-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

4-00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Štajer, Linc, Budejevice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.

7-08 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.

10-23 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.

Dohod v Ljubljano juž. žel:

7-09 zjutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.

8-44 zjutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.

11-15 predpoldne. Osebn. vlak iz Gorice c. kr. dr. žel., Trbiža, Celovca, Linca, Prage, Dunaja zahodni kolodvor.

2-32 popoldne. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.

4-30 popoldne. Osebn. vlak iz Seletala, Celovca, Inomosta, Monakovega, Beljaka, Trbiža, Gorice c. kr. dr. žel., Trsta c. kr. dr. žel.

8-35 zvečer. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.

8-45 zvečer. Osebn. vlak iz Prage, Linca, Dunaja juž. žel., Celovca, Beljaka, Trbiža, Trsta c. kr. dr. žel., Gorice c. kr. dr. žel.

11-34 ponoči. Osebn. vlak iz Pontablja, Trbiža, Trsta c. kr. d. žel., Gorice c. kr. d. žel.

Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:

7-28 zjutraj. Mešani vlak v Kamnik.

2-05 popoldne. Mešani vlak v Kamnik.

7-10 zvečer. Mešani vlak v Kamnik. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)

10-45 ponoči. Mešani vlak v Kamnik. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)

(Odhodi in dohodi so naznačeni v srednje-evropejskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Dvoje majnih

stanovanj

se odda za februaraki termin v hiši

Pred prulami št. 23. 26-1

Trg. pomočnika

in

praktikanta za pisarno

sprejme 242-1

A. Domicelj na Rakeku.

Vajenca

za kleparsko obrt, poštenih staršev,

in

pomočnika

sprejme Karel Neumann na Jese-

nicah, Gorenjsko. 156-2

Vljudno se priporoča

trgovina

s klobuki in črevlji

Ivan Podlesnik ml.

Ljubljana,

Stari trg šte. 10.

Velika zaloga, solidno blago.

3512 Cene zmerne. 33